

Zevenentwintigste jaargang nr. 6 november-december 1975

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA



NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

HET BESTUUR VAN DE
NIJDAMSTRA-STICHTING
WENST ALLE NEVEN EN NICHTEN
EEN
PRETTIG KERSTFEEST EN
EEN GEZEGEND 1976.



DE HEILAND GEBOREN

Er is veel gestreden over het al of niet reëel zijn van het goede bericht, de blijde boodschap, de heugelijke tijding van Lucas 2. En er zijn tal van critici geweest, die aan de hand van de profane geschiedenis, het feit van de Heilshistorie geloochend hebben.

Immers, zo zeggen zij, "er was bij 't begin van onze jaartelling geen inschrijving of registratie".

Vrachten lectuur zijn aan dit vraagstuk gewijd geworden.

En opvallend is wel, wat ik las over een geleerde, die gezegd heeft: "Ik zou niet graag veroordeeld worden om die lectuur van de ene kamer naar de andere te dragen".

Ja, en toch is 't Kerstfeest reëel gebleken, en de stralende Lucasjubilate een werkelijkheid. Er is blijdschap geweest in de landouwen van Efrata, in het land van Juda. En nu is er blijdschap over heel de wereld.

Voor al de opgravingen in Egypte hebben licht verspreid.

Daar werden papyri gevonden, die spraken van een volkstelling in het jaar 20 en van het feit dat deze tellingen om de 14 jaar gehouden werden. Gaan we nu aan de hand van die perioden terug in de geschiedenis, dan komen we niet uit bij 't jaar 0 van onze tijdrekening. En dat heeft z'n oorzaak. Er is n.l. een fout in onze jaartelling geslopen, door 't toedoen van een zekere abt Dionisius, die uitging van het jaar 754 voor Christus, toen de stichting van Rome heette te hebben plaats gevonden.

Het is echter een feit, dat 't begin van onze jaartelling en de geboorte van Christus niet vallen in hetzelfde jaar.

Immers volgens de jaarrekening is Herodes 4 jaar voor Christus gestorven. Maar dat klopt niet. Hij toch heeft de geboorte van Christus mee gemaakt, getuige zijn Godvergeten gruwel: de kindermoord van Bethlehem.

Gaan we nu even terug naar de papyrusvondst in Egypte.

Dan komen wij, wanneer we de perioden volgen bij 't jaar 8 vóór onze jaartelling. Dit kan 't geboortjaar van Christus zijn geweest - toen het keizerlijk bevel werd uitgevaardigd. Intussen: het is mogelijk dat 't in fasen is uitgevoerd, en niet tezelfdertijd het hele rijk in chaotische verwarring is gebracht. We weten in elk geval, dat Syrië en Palestina

gezamenlijk de registratie hebben uitgevoerd. Het is waarschijnlijk evenwel, dat Herodes, schoorvoetend heeft gehoorzaamd en verdragend heeft gewerkt. Waarom dan? Wel hij had koning Aretas van de Naboteeërs beoorloofd en zelfs 3000 van hen verplaatst. Hierover was de keizer dermate vertoornd, dat hij schreef, voortaan Herodes niet meer als vriend, maar als onderdaan te beschouwen. Aretas toch was óók een bevoorrechte koning, en 's keizers vriend. En zulk een behandeling van Aretas duldde Augustus allerm minst. Kort en goed, Herodes viel ongeveer in ongenade.

Nu heerste in Syrië als opperlandvoogd Quirinius, de propraetor. Hij had voor Jezus' geboorte een hoge militaire bevoegdheid. Met deze machtige man kreeg Herodes nu te maken. En hij werd gedwongen méé te doen - door registratie van de joden.

Normaal was hij vrij in z'n belastingpolitiek. Maar nu door 's keizers ongenoegen, werd hij ingeschakeld. Zéér tegen zijn zin en tegen die van het joodse volk, dat met oproer dreigde!

Tot een feitelijke belastingheffing kwam 't ditmaal niet. En Herodes werd weer gehandhaafd. Onder Archeläus echter is de slag gevallen. En Idumea, Judea en Samaria werden rechtstreeks ingelijfd. Archeläus werd verbannen.

Alzo gebeurde 't dan, dat de inschrijving plaats had, die Jozef en Maria naar Bethlehem voeren zouden, omdat ze beiden uit 't geslacht van David waren.

En zo werd de profetie vervuld van Micha: "En gij Bethlehem Ephrata, zijt gij klein om te wezen uit de duizenden van Juda, uit U zal mij voorkomen, die een heerser zal zijn in Israël en wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid".

Tijdens Christus geboorte (+ 8 - 6 jaar voor Chr.) heeft de volkstelling plaats gevonden. We weten het verloop. Maria ging ook mee. Volgens Matth. 1: Zij had Jozef haar ter vrouw genomen. Hij zou ze in haar omstandigheden niet alleen laten achterblijven. Overigens: 't was geen gewoonte de vrouw mee te nemen. Misschien heeft Maria, ook een klein deeltje van een algemeen bezit in Bethlehem

gehad, wat niet strijdig behoeft te zijn met haar povere levensstaat.

En al was de caravansera dan volgeboekt (ook een slecht verblijf voor een bevalling) en al bleven de particulieren in gebreke, God heeft voorzien. En in een lege grot, een schapenstal, wordt in de Kerstnacht het Christuskind geboren. Hosianna Christus redt.

We kunnen ook vertalen: Hij schept ruimte - ruimte om tot God te komen. De zonden en ellenden verhinderden. Maar Hij maakt baan, veegt de staketselen weg. En de zondaar ziet weer Gods aangezicht - krijgt toegang tot het vaderhart en ontdekt daar de Liefde gadeloze. Jezus groeit naar Zijn lijden en sterven, z'n opstanding en verheerlijkt worden. En de zondaar, dat alles schouwend in 't Goddelijk licht, erwaart de schuldvergeving, en de glorie van 't kindschap Gods. Dat verandert z'n innerlijke structuur en situatie. Hij leert loven en prijzen, en jubelen:

"O vredevorst Gij kunt gebieden,

De vrede op aard' en mijn ziel.

Dat alle volken tot U vlieden,

Dat al wat ademt voor U kniel. "

Het feest van Kerst heeft altijd weer nieuwe aspecten. Het blijft een goddelijke conceptie. En te begrijpen is 't niet, te aanbidden des te meer: Zone Gods als zoon des mensen. De Heilige in plaats van de zondaar. De koning, die aller dienaar is. O machtige Paradox - wie kan er bij! Maar één ding onderkent de gelovige: de zuivere liefde van God voor de mens. De volharding van Christus om Heiland te zijn. En de gelovige geeft zich gewonnen, viert van harte 't Kerstfeest, heeft vrede en vreugd. En hij roept 't de naaste toe: doe als ik, kniel en aanbid! Zo ergens, dan is hier Uw Troost, Uw Toeverlaat, Uw Geluk, dat in eeuwigheid bloeien zal, dat U met de apostel doet roemen: "Wie zal mij scheiden van de Liefde Gods, die daar is in Jezus Christus, m'n Heer. En wat kunnen we dan beter wensen. Dan zal 't Leven groenen, dan gaan de lichten branden. Dan wordt het levenslied geboren:

O Christus, God als mens geboren

Om als Verlosser op te treen.

Gij hebt mij eens 't licht doen gloren

Mijn duisternis week wijd uiteen;
 Uw woord, Uw werk wou mij behouden:
 Van Kerst naar Kruis, van krib tot graf
 Zijt Gij voor wie geloven zouden
 De kwijting van de zondestraf.
 Ik mag bezield, nu van U zingen
 Van alles wat U voor mij zijt
 Van al die Liefdes zegeningen,
 O Heer, ik ben tot dank bereid.
 En met mij aard' en hemelingen,
 U zij de Lof in eeuwigheid!

De Kerstboodschap klinkt steeds als nieuw. Iedere generatie heeft er baat bij. Ze blijft immer actueel. Omdat altijd weer andere harten gezegend, andere levens gezaligd worden. En dat zal zo blijven, tot 't eind der dagen. Kerstfeest keert steeds terug. Het koninkrijk wordt voltooid. Er zal niet één ontbreken: één kudde en één Herder. En 't wonder is dit: De gelovige zal nooit zeggen: door mijn gebed, door mijn geloof, maar wèl:
 'k Steek 't hoofd omhoog
 En zal nu de eerkroon dragen
 Door U, door U alléén,
 Om 't eeuwig wèlbehagen.

Allen! Gezegend Kerstfeest!

W. Wynia.

Ere zij God in den hoge,
 Vrede op aarde,
 In de mensen een welbehagen.

Het was een stik donkere nacht,
 De herders hielden over de kudde de wacht.
 Opeens een fel licht; wat mocht dit wezen?
 Engelen daalden neder: Jubelzang klonk hen tegen:
 Ere zij God in den hoge!

De herders vielen verschrikt ter aarde,
Dit groots gebeuren heeft onmetelijke waarde.
Een engel sprak hen aan:
Gij moet naar Bethlehem gaan,
Uw Koning is daar geboren.

Gij zult het kindeke vinden, rein,
In doeken gewonden in een kribje klein.
De redder is geboren, aller volken
Dat lied ruist tot in de wolken
Vrede op aarde!

De herders zijn gegaan in haast,
Ze knielden in eerbied bij het kribje naast,
Toen kwam hun lied van binnen uit
Het lied dat Hij hen geleerd had, luidt:
God heeft in de mens een welbehagen.

FAMILIEGEMEENSCHAP

Wij, de familiegemeenschap, erkennen verbonden te zijn met ons voor- en nageslacht en zijn ons bewust van een door God geschapen natuurlijke- en organische eenheid, die reeds eeuwen bestaat.

Wij streven ernaar alle familieleden weer in deze gemeenschap te verenigen, op grond van gemeenschappelijke afstamming en geschiedenis en elkaar te helpen en van dienst te zijn.

Als zonen en dochteren van een oud-fries-eigen erfd geslacht voelen wij ons verplicht de belangen van ons geslacht te behartigen, de familie-band te versterken en de studie over het voorgeslacht te bevorderen.

FAMILIEBERICHTEN

Tot onze diepe droefheid overleed, zacht en kalm, na een kortstondige ziekte, mijn lieve vrouw, mijn lieve dochter, onze lieve zorgzame moeder en oma

CORNELIA NIJDAM-ARENDS

op de leeftijd van 66 jaar, geliefde echtgenote van Frederik Nijdam.

Eelde, 11 oktober 1975.

Esweg 30.

Eelde:

Groningen:

Eelde:

F. Nijdam
G. Arends-Veenhuis
J. Nijdam
D. Nijdam-Ottens
G. v. Wijk-Nijdam
P. v. Wijk
D. Rutgers-Nijdam
H. Rutgers
G. Nijdam
H. Nijdam-Bijkerk
en kleinkinderen.

Nog onverwacht heeft de Here van mij weggenomen, Zijn kind, mijn innig geliefde man

DERK NIJDAM

op de leeftijd van 65 jaar.

Groningen, 1 november 1975.

Oliemuldersweg 198.

Psalm 23 vers 6.
G. Nijdam-Mulder.

Na een moedig gedragen lijden is heden, toch nog onverwacht, van ons heengegaan onze innig geliefde dochter en zuster

Zr. B.Y. KAPTEIN

op de leeftijd van bijna 65 jaar.

Apeldoorn, 8 november 1975
2e Beukenlaan 6.

O. Kaptein-Vleer
Y. B. Kaptein
A. Kaptein.

Heden is in haar Heer en Heiland ontslapen, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

JANTJE SCHRAM

sedert 9 november 1967 weduwe van Age Wijnia, in de ouderdom van 91 jaar.

Noordbergum, 30 september 1975

"Nieuw Toutenburg".

Heerenveen:

Sj. Wijnia

P. Wijnia-Dijkstra

D. Wijnia

E. Wijnia-Kok

Y. Wijnia

A. de Jong-Wijnia

O. v. d. Wel-Wijnia

P. Wijnia

M. Wijnia-Schuurmans

Klein- en achterklein-
kinderen.

Amersfoort:

Vlissingen:

Soesterberg:

Hierden:

Heden overleed, na een moedig gedragen lijden, onze innig geliefde mem en opoe

RIGTJE EFDÉ-NIJDAM

sinds 18 augustus 1969 weduwe van Jan Efdé, op de leeftijd van 66 jaar.

Leeuwarden, 25 november 1975

Hollanderstraat 1.

Kinderen en kleinkinderen.

Heden overleed rustig onze lieve man, vader en grootvader

SIEBREN NIJDAM

op de leeftijd van ruim 74 jaar.

Warga, 27 november 1975

Nieuwe Hoek 2.

Warga:
Warga:

Tj. Nijdam-Dorenbos
R. Nijdam
D. Nijdam-de Jong
Hilly en Folkert
Siebren
Douwe
W. Nijdam
J. Nijdam-Jongbloed
Siebren
Joke

Irnsun:

Geheel onverwacht werd van ons weggenomen onze lieve moeder, grootmoeder en huisgenote

GEERTJE WIJNIA

sinds 6 januari 1938 weduwe van Ruurd Abma, in de ouderdom van 73 jaar.

"Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt mijn".

Tzum, 28 november 1975.

De diepbedroefden,
Canada:

J. Houtsma-Abma
W. Houtsma
H. Abma
R. Abma-Jellema
Y.A. Schoolderman-Abma
A.J. Schoolderman
en kleinkinderen
P. Scharringa

Tzum:

Leeuwarden:

Tzum:

IK ZOU WEL EENS WILLEN WETEN

Ja, dat is een speelplaat van Jules de Korte. Wat een vragen! Wie de plaat beluistert en al die vragen aanhoort, hij zou zelf graag nog meerdere vragen willen stellen, want er komen honderden naar boven drijven.

Wij mensen worden nooit moe als we aan derden vragen stellen en als we het doen, dan behoeven we werkelijk nog niet

nieuwsgierig van aard te zijn. Veel vragen zou men ook weetgierig kunnen noemen.

Hoe vaak hebt u het zinnetje al gebruikt?

Ik zou wel eens willen weten wat er in 1976 zoal voor de boeg van mijn levensscheepje komt?

Hoe zal het gaan met de loonsverhogingen?

Hoe zal het gaan met mijn AOW?

Hoe zal mijn auto zich houden?

Zou mijn zoon door zijn examen komen?

Zou mijn vrouw nou eindelijk eens wat opknappen?

Zou ziekte mijn huis voorbij gaan?

Vragen en nog eens vragen, maar aan al die vragen ligt toch wel enige angst ten grondslag.

En hoe is het gesteld met je goede voornemens?

Op de dag dat je de opvoeding van je kinderen eens goed ter hand wilt nemen, zijn ze niet te hanteren.

Op de dag dat je ijverig wilt werken, komt de verwachte post niet.

Op de dag dat je voor iedereen vriendelijk wilt zijn, word je getergd door een razende hoofdpijn.

Op de dag dat je niet wilt roken, kom je net allerlei mensen tegen die je het zeer dringend aanbevelen.

Zijn het de omstandigheden die ons regeren?

Je zoekt het beste voor ieder, maar de omstandigheden zijn er niet naar en je reageert verkeerd.

Zijn we dan een speelbal van de omstandigheden?

Zo lijkt het wel, want wat wij mensen van het leven maken, is dikwijls niet veel fraais.

Angst voor de toekomst, ondanks al mijn bravour naar buiten. Want naar buiten uit, is alles nog zo gaaf als het enigszins kan. Ouwe jongen, maak je toch niet zo druk, alles komt op zijn pootjes terecht. En toch voelen we ons na deze ontboezeming beslist niet zekerder, laat staan opgelucht.

Nu zijn er mensen die beweren de toekomst te kunnen voorspellen uit koffiedik; uit lijnen van je hand of uit... Joost mag weten wat.

Zou dat geen verband houden met de angst?

Misschien kijkt u 1976 helemaal niet angstig binnen, maar toen de klok 31 december 1975 twaalf uur sloeg, toen kwa-

men toch de vragen weer boven.

Vragen uit nieuwsgierigheid, uit weetgierigheid en uit angst. We zitten in het schuitje en we worden door de stroom van onze tijd meegesleurd. We rennen mee met al de anderen. Wat wij moeten ontvangen is niet te koop. Voor geen duizend gulden kan iemand u moed leveren en die zou u goed kunnen gebruiken.

U valt in de zenuwen van de angst, maar geen gesprek, hoe goed bedoeld, neemt die weg. Nauwelijks is uw gezelschap de deur uit, of de ellende komt weer opzetten als de vloed. Word ik dan door angst geregeerd?

Niet dat die aan de oppervlakte ligt, zodat iedereen die kan constateren, maar onderin.

Ieder komt met zijn eigen vragen.

Ik zou wel eens willen weten.....

De mensen zijn druk bezig de wereld kapot te maken, de samenleving te ontwrichten.

Ononderbroken bliksemen

Mensenwoorden de wereld rond

Van New York naar Londen en Parijs

IJlen codewoorden en getallen.

De diplomaten praten

De kolonels kommanderen

Magnaten verhandelen

Landen en volken.

En wij zijn onderweg!

Onderweg een opengebroken weg of is er ergens iets gebeurd, waardoor we niet de bepaalde route kunnen rijden?

Konflikten vandaag, zorgen voor morgen, angst voor de toekomst. Bange vermoedens over deze rommelende wereld. Werkloosheid voor morgen. Woningnood voor heden.

Woningnood, hoe kan dat ooit opgelost worden?

Mijn gedachten vertoeven even in de oude binnenstad, waar moeder het water naar haar zolderwoning moet dragen, de uitgesleten treden van een lange trap op, met een zware emmer aan haar uitgerekte arm.

En dan het warme vertrek, waar de zwoele damp van het waswater als een klamme walgelijke nevel hangen blijft, waar het lijntje met de vochtige draperie aan een paar

spijkers tussen het bed en de tafel blijft uitwasemen en het kleine kind in de dampkring van een vuile broeikast aan een tafel geschoven zit.

Vragen en nog eens vragen.

Niettegenstaande dat alles, moeten we bouwen aan de toekomst. Wij moeten vechten voor het goede. Werken, en het beste geven wat we in ons hebben.

En het is er!

Alleen wij moeten het zien en er voor open staan.

Wij moeten de lawine van vuilheid, die groter is dan ooit in de geschiedenis is voorgekomen, tegen gaan.

Drukkerijen lenen er zich voor om rommel op de markt te brengen, films stimuleren het kwaad.

Wat wij tegenwoordig onder ogen krijgen is dikwijls van een slecht gehalte. De menselijke natuur is zodanig, dat we moeilijk aan de verleiding kunnen ontkomen, als we er van alle kanten mee geconfronteerd worden.

Overal om ons heen worstelen mensen met de afschuwelijkste problemen. En wij.....!

DE TIJD

Ieder heeft het tegenwoordig druk. Als men ze hoort, moeten ze in één dag een machtig stuk werk verzetten.

Op bezoek bij iemand, zitten ze op het puntje van de stoel, om even later op te springen, want het werk wacht. Het is al bijna uur.

Als ik een brief van iemand ontvang is het steeds hetzelfde liedje. Haast, geen tijd, daarom even een briefje in telegramstijl.

Het bovenstaande betreft alleen de mensen op leeftijd, want ook zij hebben geen tijd, tenminste geen tijd voor datgene waarover ze schrijven.

Als ik zulke briefjes ontvang, waar ik altijd nog dankbaar voor ben, want velen schrijven me nooit, die hebben het nog drukker.

En hoe is het met onze jongeren gesteld?

Die hebben het ook druk. Ik zou bijna schrijven, met zichzelf. Natuurlijk hebben de schoolgaande jongens en meisjes wel

iets te doen. Het is niet alleen de lesuren maar ook het huiswerk moet 's avonds worden gedaan. Dikwijls is het thuis dan feest, als het huiswerk gemaakt moet worden. Komt het nu dat wij allen zo precies het uur van de tijd weten?

Toen wij kinderen waren, droegen we geen horloge. Wij leefden zonder tijd. Wat hebben we in die (eenvoudige) tijd veel plezier gehad. Wij hadden geen brommer, geen racefiets, maar waarmee wij ons moesten vermaken, was door ons zelf bijeen gebracht en in elkaar gezet.

Mooi? Dat was het niet, maar wel goed om er mee te spelen, want we hadden het voor een practisch doel in elkaar geknutseld. Wij kenden geen tijd en speelden zolang tot het donker werd en gingen dan naar huis.

Wij hadden geen horloge, maar tegenwoordig hebben jonge kinderen al een polshorloge om. Ze doen alles op de klok (horloge). Zo laat naar school, zoveel tijd besteden aan het huiswerk. Dan pas hebben ze enige ogenblikken voor zichzelf. Alles is van uur tot uur uitgemeten en het horloge doet daarbij goede diensten.

Wij zullen maar niet redetwisten welke tijd beter was, die van onze jeugd of nu. Maar daar gaat het mij ook niet om. Ik wou alleen maar laten uitkomen, dat we het allen tegenwoordig zo druk hebben met de ons toegemeten tijd.

Vroeger hadden we geen moderne middelen, die ons het werk verkorten. Tegenwoordig beschikken we allen over middelen die ons in het arbeidsproces goede diensten bewijzen. Wij kunnen het zo gek niet bedenken of er is wel een apparaat te koop, die ons veel werk uit de handen neemt. Men zou oppervlakkig moeten konstateren dat we ons horloge (tijd) wel bij de goudsmid kunnen laten, maar juist in onze tijd is een tijd-meter onmisbaar.

Wij leven met een blik op de klok.

We moeten deze week nog een half uurtje afschrijven voor een bezoek aan

Kan dat half uurtje er af?

Hoe laat is het al?

Ik eindig in haast. O, die tijd!

OP DE AUTOBAAN

Je wilt de vakantie doorbrengen in het buitenland, bijv. in Oostenrijk, dan kom je terecht op de autobaan. Ben je eenmaal op de autobaan, dan kun je niet meer terug. Je moet steeds doorrijden, parkeren is er niet bij.

Met een flinke vaart stoof je over de baan, totdat plotseling een auto voor je komt en je klem rijdt. Dan zie je met schrik dat het een politie-auto is. Wat mag dit betekenen?

Stoppen - politie. Uw autopapieren, paspoort?

Als deze controle gebeurd is, hoor je pas welke fout je gemaakt hebt en dan is het in de meeste gevallen: betalen

Peter!

Je mag weer doorrijden, totdat boven de autobaan een vliegtuig verschijnt en duidelijk hoor je in de auto wat er aan de hand is. Wegomlegging - alles wordt duidelijk medegedeeld.

Wegomlegging dus van de autobaan af. Het was een slechte weg, waar we op terecht kwamen, met veel kuilen. Eerst vonden we het erg jammer, dat we de autobaan moesten verlaten, maar later begon de natuur om ons heen ons te boeien en waren we blij met de wegomlegging. En over de wegomlegging wil ik nog iets zeggen.

Wegomlegging! komen we allemaal in ons leven tegen.

Wij zijn jong en de toekomst lacht ons tegen. Prachtig, maar dan gebeurt er iets. Zoals we ons alles hadden voorgesteld, kan niet doorgaan. Wegomlegging. We zijn gezond en opeens komt ziekte ons huis binnen. Geen griepje van enkele dagen, neen, een ziekte waarvan genezing niet direct is te verwachten. Hoe moet het nu? U is toch zakenman?

Wegomlegging We hebben een prachtig gezin, alles loopt uitstekend, vader verdient een redelijk weekloon, maar op een mooie zonnige dag wordt het personeel ontboden op de directie-kamer. Ontslag. werkeloos. Wegomlegging. Er zouden nog heel wat voorbeelden te geven zijn, want wij worden dagelijks geconfronteerd met wegomlegging. Van de autobaan af op een slecht rijbare weg te komen, is geen pretje. Maar nu moeten we toch even verder zien. Zoals ik in het begin schreef, was er veel natuurschoon aan beide kanten van de weg te zien. Later waren wij blij met wegomlegging.

Als we in ons leven geconfronteerd worden met wegomlegging - en welke mens ontspringt de dans - mogen we toch wel even aan beide kanten van de weg zien en daarna - misschien veel later - kunnen we zeggen, de wegomlegging was voor ons noodzakelijk.

BESTUUR NIJDAMSTRA-STICHTING

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden, tel. 05100-22167.

Secretaris penningmeester: C. v.d. Schoot Azn, Heerenhage 205,
Heerenveen, tel. 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit Boerhaavelaan 113, Groningen,
tel. 050-253701.

K. Nijdam Geastwei 24, Oudemirdum,
tel. 05147-405.

W. Wijnia Angelsloerdijk 225, Statenhoek.

POSTGIRO-REKENING

82.67.24

REKENING RABO-BANK

gironummer: 81.46.57
rek.nr.: 3264.65.308
beiden ten name van:
Penn. Nijdamstra-Stichting
te Heerenveen.

FAMILIEBLAD

"DE NIJDAMSTRA-TYNGE".
Lid/abonnees f 12,-- per jaar,
(Vóór 31 maart te betalen).
Halfjaarlijks f 6,-- mits
betaling plaatsvindt vóór
31 januari/juli.
Donateurs/leden f 6,-- per jaar.
Zelfde voorwaarden als
hierboven vermeld.

REDAKTIE

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Coornhertstraat 12, Leeuwarden.
(zo mogelijk opgave van nieuw adres)